

DANSA

L'idi·li de la dansa i la tecnologia

El Mercat de les Flors acull a partir d'avui la quarta edició del festival IDN

L'associació NU2'S i el Mercat de les Flors inauguren avui la quarta edició del festival Imatge Dansa Nous Mitjans (IDN). La mostra inclou espectacles, instal·lacions i projeccions de videodansa.

ANTONI RIBAS TUR

BARCELONA. La dansa és un art íntim i efímer en què els ballarins treballen amb el propi cos. Potser per això, ja des dels inicis del cinema els professionals de la dansa han desenvolupat una relació natural amb les noves tecnologies. “Després d’una locomotora entrant en una estació, els pioners del cinema van agafar una ballarina”, explica Núria Font, directora artística del festival bianual Imatge Dansa i Nous Mitjans (IDN).

A partir d’avui, i fins al 23 de febrer, aquesta mostra, que celebra la quarta edició, explora el vessant més interdisciplinari i experimental de la dansa al Mercat de les Flors amb quatre espectacles, diverses instal·lacions artístiques i interactives i projeccions de videodansa –amb entrada lliure– abans dels espectacles. L’IDN està organitzat per l’associació NU2’S i pel Mercat, i la programació –dirigida a tots els públics– presentarà dos muntatges de creadors locals sorgits dels laboratoris de creació que organitza i dos de creadors internacionals. “L’ús de la tecnologia s’ha afinat en els últims anys. Ara els creadors ja no han de pensar com fer funcionar les eines, sinó que poden elaborar els continguts”, va explicar Font sobre com ha evolucionat la relació entre els coreògrafs i ballarins i les càmeres i els ordinadors.

La reflexió social de Pierre Rigal

Els dos espectacles internacionals d’aquesta edició de l’IDN arriben de la mà del coreògraf Pierre Rigal i de la companyia Australian Dance Theatre. Tant l’un com l’altre són pioners en la utilització de les noves tecnologies en la dansa. “Rigal és un artista excepcional i un dels creadors francesos amb més projecció internacional. És tremendament intel·ligent i posa les imatges al servei de la idea. La sofisticació tecnològica està molt justificada i el missatge dels seus treballs conté una forta reflexió social”, explica Francesc Casadesús, director del Mercat de les Flors. Rigal, de qui el Grec va oferir una retrospectiva el 2011, presentarà dos espectacles: *Press* i *Érection*. *Press*, que es podrà veure els dies 20 i 21, aborda com l’home s’adapta a situacions que cada vegada són més complexes. *Érection*, el treball que el va fer conegut i que s’estrenarà a Barcelona el dia 23, aborda l’evolució humana.

El muntatge de gran format del festival el portarà L’Australian Dance Theatre els dies 22 i 23. A *Proximity*, onze ballarins capturaran els seus moviments amb càme-

LA RELACIÓ APASSIONANT DELS BALLARINS I LES MÀQUINES
 01. Els ballarins de l’Australian Dance Theatre multipliquen les imatges dels seus cossos amb càmeres. 02. A *Érection*, Pierre Rigal reflexiona sobre l’evolució. 03. Nico Baixas culmina el seu treball sobre les mans amb *Híbrid accions*. MERCAT FLORS

Diàleg
 Els ballarins de l’Australian Dance Theatre juguen amb la tecnologia

res per reflexionar sobre l’omnipresència de les càmeres en la vida contemporània. “Apliquen la tecnologia d’una manera molt fresca, la utilitzen per construir mons imaginaris, hi juguen. L’espectacle és molt visual. Les càmeres amplien i multipliquen les parts del cos. Els ballarins tenen una força física i una energia brutals”, diu Casadesús.

El treball de fons de NU2’S

NU2’S ha col·laborat en la producció dels espectacles catalans de l’IDN a través de la línia de suport a la creació i de laboratoris que desenvolupa des de fa deu anys. Amb *Híbrid accions* (avui i demà), el performer i artista multimèdia Nico Baixas culmina el treball d’investigació a l’entorn de les possibilitats plàstiques les mans. Hi presentarà, per primera vegada, les prop de mil figures que ha fet amb elles.

Al seu torn, la trinitat que formen la dansa, el software i la il·luminació formen el centre de *Trinity*, d’Óscar Sol i Iris Heitzinger, que es podrà veure els dies 16 i 17. “La tecnologia m’obre un paisatge de treball sobre la llum i l’espai que no seria possible amb una il·luminació teatral”, explica Iris Heitzinger.

El vessant més plàstic de la dansa estarà present des d’avui i fins diumenge en les instal·lacions interactives ballades que han concebut els artistes Guillermo Pfaff, Francesca Llopis, Alba G. Corral, Mim Juncà i Pep Aymèrich. I durant tot el festival, els intèrprets de la companyia Erre Que Erre mostraran al vestíbul del Mercat de les Flors els fruits que han extret a una càmera de 360 graus amb la instal·lació *Rembinhutor*. —

OPINIÓ

¿Hi ha filantrops entre els rics o només evasors de capital?

El traspunt

SANTI FONDEVILA

● **La cultura a Miami.** Adrienne Arsht és una filantropa de cap a peus, una multimilionària de bona família que va començar treballant d’advocada fins a dirigir el banc familiar TotalBank. El seu nom encapçala el millor centre d’arts escèniques de Miami, l’Adrienne Arsht Center for the Performing Arts, per al qual va donar 30 milions de dòlars. Així funciona la cultura als Estats Units. Seria massa llarg descriure les múltiples activitats filantròpiques d’aquesta dona nascuda el 4 de febrer del 1942, però si en parlem en aquest espai és per preguntar-nos què fan per la cultura els multimilionaris d’aquesta Espanya de pandereta amb comptes bancaris en paradisos fiscals. Ens preguntem quants filantrops hi ha entre els conciutadans. Ens preguntem per què el Liceu, el TNC o el MNAC han de pagar-se gairebé íntegrament amb diners públics. Ens preguntem si a Catalunya –independent o no– hi ha prou rics que estimin la cultura. O estimen més els seus diners? Disculpes anticipades als qui ho fan i no ho diuen.

● **Verkami, 853 projectes assolits.** El que sí que hi ha entre nosaltres i sense cap ànim d’avantatge fiscal és el micromecenatge. No són multimilionaris, però posen el seu gra de sorra perquè la cultura tiri endavant. Ja n’hem parlat, en aquesta columna, de Verkami. Cal afegir que des de la seva implantació ha aconseguit el suport per a 853 projectes de tota mena, i actualment n’hi ha 129 d’inscrits. La productora Isona Passola (*Pa negra*) també està utilitzant aquest sistema per finançar el documental *L’endemà, respostes per a decidir*, amb el qual pretén aprofundir sobre els arguments per la independència de Catalunya.

● **El conseller que no sabia badallar.** La setmana passada es va commemorar el centenari de l’Institut del Teatre. Hi van parlar antics alumnes, avui intèrprets coneguts i famosos. I finalment, Ferran Mascarell –un gran espectador de teatre, segons puc testimoniar– va explicar per què no s’havia dedicat al teatre. Ho va pensar. Era molt amic de Ferran Rañé i fins i tot havien fet junts *Els forjadors d’imperis*, de Boris Vian, però a l’hora de la veritat, Mascarell va veure que no sabia badallar. Que no sabia fer veure que badallava. Rañé es va matricular i ell va fer cau a la universitat. Va afegir, en defensa de la política, que el centre el va crear Enric Prat de la Riba. —